

După aprinse dezbateri, cu vectori autoh-toni desprinși de uzanțele diplomatico-economice ale Comisiei Europene - guvernul european - a trebuit să intervină Primul Ministru al nostru, ca să aplaneze ceva contre inutilele ale rezistențelor din actualul arc guvernamental. Într-un anumit sens negocierile, dacă au și fost, au avut la bază un anumit tip de acțiune a românașilor aleși, obișnuiți cu istorica încrâncenare națională.

Pe plan intern, asistăm la un fel de contre/ tensiuni/ neînțelegeri ale actorilor politici aflați la putere, care nu-și găsesc rostul. Au ajuns la vârf printr-o conjunctură fastă a istoriei, pentru ei, nefiind capabili să conștientizeze poziția în care au fost plantați și de aici derivă o serie întreagă de consecințe. Deciziile mult așteptate, cu sufletul la gură, de noi cei care i-am votat, și nu numai nu s-au produs, am fost prinși în plasa retard-politică pe care am crezut sincer că o vom sparge. Dar nu, am rămas prizonierii structurilor malformant comunistoide postdecembriste. Am ajuns de ce nu, într-o zonă a dihotomiei care într-o abordare semantică ar putea fi o diviziune în două părți, a unui concept, fără ca întregul să-și piardă înțelesul inițial. La originile lui naturale, provine din lumea plantelor care se divid prin bifurcație, dintr-o tulpină comună, fiecare păstrându-și structura inițială. Așa cum bananii mei din curte, un fel de praz mult mai fălos, îi mulțumesc an de an, de peste treizeci de ani, cu plantarea și replantarea lor prin succesiunea ce o dezvoltă o dată la patru ani - precum guvernările postdecembriste - când tulpina principală face roade nefolositoare că ar trebui să aibă condițiile necesare aceluia proces undeva prin luna decembrie când la noi e iarnă autentică, dar lasă în urmă câte patru urmași, pentru o perioadă tot de câte patru ani. Doamne ferește ca să se întâmple și în zona politică acest fenomen; este vorba de cel al diviziunii. Pe această primă secvență ar trebui injectat, primul rapel - deși el ca noțiune se referă la o intervenție ulterioară spre a stabili/ eficientiza pe prima - și anume că indiferent de vremuri, încrâncenarea așa cum am arătat, îi trebuie un antidot. Apare, când și când, un vlăstar mojiic politic, fost PM pentru o foarte scurtă perioadă de timp, care în "fălosul" lui mandat a produs un imens deserviciu țării noastre, prin flit-ul pe care l-a dat omologului său japonez. Credea în nemernicia lui că în acest mod se răzbună pe "omul cu mustață și strungăreață" acum priponit la Rahova.

Prin dementa lui acțiune, trimițând țanțoșa delegație japoneză la Muzeul Satului, a inițiat o desprindere de acel uriaș colos asiatic. Cu această oportunitate poate că nu ne vom mai întâlni niciodată. În prezent suntem în faza unui anumit tip de sincretism geopolitic al zonei est europene în care sunt incluse Basarabia, Ungaria, Serbia, Ucraina și paradoxal, Bulgaria pe toate planurile tactice. Ori în cadrul acestui concept (sincretism) elementele eterogene care ar trebui să se coaguleze, nu mai au baza necesară de susținere. Amalgamul de combinații politice, adesea cu mesaje antagonice tind a-și da mâna pentru bunul motiv că mașinăria - statul - stă pe loc ori regresează, iar ei își dau seama de acest derapaj, nefiresc în cadrul ditirambelor sforăitoare în planul bunăstării generale, care nu se prea regăsește, ori se amână pentru o dată precisă de sine die. Țara noastră, ca o floare, nu poate fi nici pusă la butonieră, nici după ureche și în definitiv nici la pălărie. Această ușuratică privire, pe care ne-o închipuim dar care acționează profund în mentalul românului de rând, trebuie interpretată atât ca mesaj folcloric dar în mod concret în realitatea înconjurătoare ce ne toacă existența zi de zi. Alegerile europarlamentare în care au fost aleși aproape niște nimeni cu un referendum adresat penalilor din funcții publice, conceput de președintele nostru, dar care nu și-a găsit finalitatea nici până acum, a răsturnat ierarhiile procentuale ale eșichierului politic de atunci. Și a venit "Duminica înțelepților" depășind peste timp "Duminica orbului" în care a fost pus atunci pe soclul puterii Emanatul. Actuala coalțiție care ne strivește cu guvernarea ei, se află în prezent, prin prisma fostelor alegeri europarlamentare și a referendumului pe justiție în paradigma Orbului care conduce țara. Este necesară o rememorare a evenimentelor legate de Duminica Orbului și anume: 15 decembrie 1989 - câțiva enoriași se adună să protesteze împotriva mutării pastorului Tókéș, la Timișoara. 17 decembrie 1989 - cei care manifestau sunt ciuruiți cu gloanțe ale armatei și securității. 20 decembrie 1989 - Timișoara se proclamă primul oraș independent, liber de comunism din România. 21 decembrie 1989 - este organizată marea adunare

populară din Capitală, sunt implicate tancuri ale armatei concomitent cu baricada de la Intercontinental. 22 decembrie 1989 - Ceaușeștii decolează cu elicopterul condus de Mr. Maluțan de pe acoperișul CC al PCR. 25 decembrie - soții Ceaușescu sunt executați la o unitate militară din Târgoviște. 12 ianuarie 1990 - PCR e scos în afara legii, FSN declară că nu va participa la alegeri. 20 martie 1990 - etnicii maghiari din Târgu Mureș se încaieră cu românii neaoși. 20 mai 1990 - "Tovarășul" Iliescu câștigă primele "alegeri libere" cu 85%. 13 iunie 1990 - "Golani" cum sunt numiți de Iliescu sunt snopiți în bătaie de forțele de ordine. 14 iunie 1990 - sunt aduși minerii să "instaureze ordinea", în Capitală. 15 iunie 1990 - la Romexpo, Iliescu mulțumește minerilor pentru intervenția lor, catalogându-i ca având o "înalță conștiință civică". Pe mai departe țara a fost confiscată pe zeci de ani înainte, astfel că democrația adevărată a devenit în fapt o "fantoșă". În acea perioadă a fost "injecat" poporul român un slogan cu o așa-zisă nouă orânduire. În fapt o preluare a puterii așa cum bine se știe de către structurile doi și trei ale aceluiași sistem. "Rapelul" nu s-a produs nici după treizeci de ani. Iar de atunci încolo, întreaga clasă politică s-a crezut "imună" față de societatea românească, fără a-i da socoteală niciodată. "Rapelul" de fapt rapelul pe creierul românilor s-a realizat fără nici un fel de vaccinare ideologică. Cel autentic nu s-a mai produs; acesta urmează să fie "atârnat" spre un viitor nedefinit. Și stau așa și cuget în fotoliu perindându-mi-se prin fața ocularilor mei, fel de fel de contre, poziții, lături mediatice și la un moment dat privirea mi se înceteșează și percepe, într-un senzorial aparte o altfel de lume (ochiul-nchis afară, înlăuntru se deșteaptă). Îmi apare pe un ecran panoramic genomul uman. Este structurat pe 23 de perechi de cromozomi, dar ce este cu adevărat halucinant e că acest genom haploid ocupă vreo trei miliarde de perechi de bază de ADN-uri. Conține circa 23.000 de gene codificate. Este unic pentru specia umană, și îl privesc cum spike-ul, blocantul care poate influența gigantul mecanism uman, ca să ne facă bine de COVID19; de fapt el bântuie prin toate structurile acestei construcții unice (generată de Atotputernicul) ce guvernează viața noastră și poate acționa în fel și chip.

Nu sunt un adept al celor ce contestă vaccinarea, eu personal parcurgând toate fazele; Covid (blocat în curte), vaccinat și rapelat. Dar în profunzimea structurilor genomului uman, cum funcționează oare acest autoblocant ori poate altul asemănător lui? Și dacă el aderă măcar pe una din miile de secvențe de gene, cam care ar fi consecințele? Poate o derivată a lui care tocmai se "construieste" în prezent în vreun laborator oare pe ce segmente va acționa? Pe ecranul meu imaginar, văd o sumedenie de viruși, sub forma, unii dintre ei, ca niște râme, oxiuri, lipitori, alții sub formă de bastonașe și în fine mult mediatizată "ventuză", a virusului actual. Compar de pildă bacilul lui Koch,

cel care cauzează tuberculoza, ca fiind un pepene verde gras și Covid-ul ca mărime un bob de mazăre. Pe primul îl identifici și îl "împuști" imediat, cu actualele medicamente, cel din urmă e foarte greu să-l nimeresti. Este o explicație de nivel primar. Vor să se adauge, de la tetravalentul vaccin cotidian, la derivatele, sutele poate miile de COVID, așa ne spun specialiștii, cuplați la interesele marilor corporații farmaceutice mondiale și ne amenință cu un fel de ocultă medicală mondială și că acum suntem abia la începutul unei ere de răspândire a unor maladii până acum necunoscute. Oare graba cuceririi altor planete de către marile puteri ar avea vreo legătură cauzală cu mănjirea Terrei noastre care ne suportă cu felurite "blesteme" de laborator? Vizualizez mental cum "spike-ul" blochează virusul actual ucigaș învelindu-l prin cele două vaccinuri acum la modă și pe mai târziu printr-o simplă pastilă obligatoriu de luat o dată sau de două ori pe an. Cel puțin pe acest îngust domeniu al viețuirii noastre efemere suntem dependenți. Pe mai departe deplasări, concedii etc., sunt doar un fel de derivate neesențiale. Urmăresc acest "blocant" ori unul asemănător lui care tocmai acum se "coace", ce se poate fixa pe o sumedenie de gene. Constat cu înfrigurare, eu având în mână un fel de "sabie" asemănătoare celor din "Războiul Stelelor", cum el sau alții asemănători lui limitează, la oamenii în vârstă durata de viață de exemplu, că ei reprezintă un balast social; idee perorată de d-na Christine Madeleine Odette Lagarde, președinta Băncii Centrale Europene (63 de ani) și care pentru această categorie (afirma cu ceva luni înainte de izbucnirea actualei pandemii) că ar trebui să se găsească ceva soluții. Parcă întrezăresc un discipol al filozofului Nietzsche Frederich - cu ale lui concepte îmbrățișate de Adolf Hitler. Da dar "nenorocitul" poate fi capabil să blocheze și miile de componente ale genomului, influențând funcții esențiale ale existenței umane ce nu mai pot fi controlate. Îmi răspunde din "adâncuri" un mic cromozom, răspunzător de reproducerea umană, că nu îl va lăsa, că acest uriaș lanț - genomul - deocamdată are și antidoturi; da, dar o limitare a speciei umane poate fi controlată. Și ce mai văd? Că în fața ecranului meu imaginar este o "echipă" care dirijează/ coordonează totul ca acest genom minunat să fie atacat. Constat, în același timp, că nimeni de nicăieri nu intervine cu ceva, iar toată planeta științifică este spectatoare și paralizată în același timp. De ce? Și leg pe mai departe viziunea mea asupra genomului uman, izvorâtă dintr-o "aplicație" nocturnă, care nu-mi dă pace, nu pentru soarta celor trecuți spre vârsta a treia din care fac și eu parte ci din categoria activilor, cei care acum construiesc societatea capitalistă multilateral prăbușită (conceptual) și înaintarea ei spre culmile gloriei pământeste, spre dezvoltarea spiritului uman, parte a Oculței Mondiale care ne va conduce către înaltele comandamente ale visului planetar, menite a perfecționa în prezent dar și în viitor idealurile de propășire a nației române. Da! Este o ditirambă, aferentă altei ere istorice, dar prin conținut, pare a fi prezentă cu prea plin pe înălțimile celeste ale societății românești actuale, plină până la refuz de doctrine oculte precum mult trâmbițatul neomarxism care deja a invadat ecranele TV. Pe lângă Brazilia lui Bolsonaro departe de a fi stabilizată virusologic, apare India, o uriașă forță planetară, pusă la pământ de guvernării ei, ca și cei din Suedia, care nu au știut - sau nu au vrut - să gestioneze eficient acest nou produs de decimare a omenirii - COVID19. Rockefeller în cartea "Legământul Secret" afirma printre altele: "Le vom păstra durata de viață scurtă și mințile slabe, în timp ce ne prefacem că le vrem binele". Aceasta să-i spunem maximă nu a fost rostită acum ci cu ceva ani în urmă. De ce acest geniu al marilor bisnisi s-a simțit dator să împărtășească posterității, aceste afirmații acum fiind mai credibile decât pe vremea lui? Pe meleagurile noastre vaccinarea este acum la liber cum se spune. În urmă cu puțin timp a avut loc un război al vaccinurilor fiind pus la zid cel produs sub denumirea de Astra-Zeneca. Cele câteva decese - neinvestigate pe deplin - au condus la o respingere masivă în rândul populației, deși cauzalitatea lor ar fi cu totul alta. Pe plan mondial industria acestor vaccinuri, care în paranteză fie spus este noua mină de aur a producătorilor în domeniu, ce se cifrează în prezent la miliarde de dolari.

Dacă în cazul medicamentelor cheltuielile legate de promovare costă enorm, pentru acest tip de vaccin alții se ocupă de reclamă, adică guvernele fiecărui stat, ei, producătorii fiind rugați în genunchi să le furnizeze. Ba mai intervin și inevitabilele țâfne, ori exporturi în zone care scapă vigilenței UE. Față de atacul frontal de export ori producție selectivă promovată de Federația Rusă și

China, SUA, alături de Australia, India și Japonia își propun să producă un miliard de vaccinuri pentru Coronavirus cu adresabilitate către unele țări din lumea a treia. Cred că noi suntem în această categorie. Iar pe mai departe pare a fi o dominație vaccinologică mondială. Ce fel de vaccinuri, cele de mâna a doua care doar "părpălesc" virusul? Cum la noi, sunt aduse masiv mărfuri de larg consum produse în UE având etichete asemănătoare celor vestice, dar mult inferioare calitativ, că deh! Noi suntem cetățeni europeni de mâna a doua. Poate că de niciunde am ajuns nu prin vaccinare să reinventăm "Omul de tip nou", (urmaș al proletariatului de odinioară, care era obligat să-și șteargă trecutul iar "dinastiile" tradiționale să ajungă la "Canal") ci prin atitudinile unor politicieni autohtoni care se vor decuplați de istoria noastră recentă. Și iată că acum se ranforsează fosta himeră comunistă a omului de tip nou. Așa cum marota perioadei comuniste era crearea omului de tip nou, decuplat de trecutul său ori a strămoșilor săi și în prezent pare a țâșni din negurile istoriei, prin înclinația unor politicieni, de a construi/ edifica omul de tip nou, OZN-ul (omul zilelor noastre).

Om de tip nou

*Să mă cațăr, am experiență tind ades Pe un soclu, spun unii, pervers
Ca un individ, zic alții, insipid De prin adâncuri orale avid*

*Să cuceresc, așa se cade, o reșită Cumva mi se ordonă să induc o derută
Cinic, că așa-s eu, adânc nepăsător Cultivat în timp, într-un "incubator"*

*Politic, se înțelege de la sine
Să perorez emfatic "ca să vă fie bine"*

*Fără tăgadă veți avea bunăstare
Nu pentru toți, doar pentru ale noastre vlăstare*

*Pentru bani, la un semn, pot să trădez Orice se cere, chiar și un intim crez
Sunt golit de, cum se spune, patriotism În creierul meu, e doar un jalnic sofism.
-meditația unui politician actual-*

Și dănțuirea melodică poate continua pe mai departe, dar oare, este legată de vreo realitate? Se pare că da, șiruri nesfârșite de parveniți vin să se agațe de crengile puterii spre a se urca rapid pe soclul omului de tip nou. Țara noastră este în prezent supusă unor presiuni uriașe, pe toate planurile, de cei care conduc Europa, pentru bunul motiv că politicienii noștri, după aderare, fie că au trișat, au fost delăsători ori și-au văzut de afacerile lor fără să le pese de ce se întâmplă. La pachet au venit și impostori, retarzi mental ori o faună greu de digerat de către versații conducători de la Bruxelles. Nu că acolo ar fi doar crema inteligenței, dar, ei într-un fel sau altul sunt obligați să se încadreze într-un anumit nivel de conduită, expertiză și exprimare publică. Rapelul pe justiție l-am primit rapid. MCV-ul nu mai este o noțiune de recomandare ci obligatoriu. Și de aici vor sosi la pachet o serie întreagă de consecințe, în principal pe domeniul justiției dar și pe altele conexe acesteia. Lumea pretins civilizată dar cel mai adesea gonflată într-o paradigmă medievală, nu lasă loc nici unei "schije" de așezare nici democratică și nici uneia de tip modern, așa cum se zice. Carevasăzică avem un virus, în care mulți nu cred; buun! La pachet vin în trombă o serie întreagă de știri bombă. Unsprezece țări (nu și România) au depus o plângere împotriva guvernelor lor, pe care le acuză de crime împotriva umanității. Curtea Penală de la Haga a acceptat plângerile lor. Judecătorul anti-mafie Angelo Giorgianni a prezentat acțiunea la Haga. Se dorește de fapt un fel de Nürnberg reactualizat în care un cap de pod avansat îl reprezintă China. Iată un nou tip de război din care acea superputere va ieși cu fața curată, pentru bunul motiv că alții (Anthony Stephen Fauci de pildă) au dorit să o târască în acest nenorocit declin economic și evident nu au reușit, ba dimpotrivă.

Din tot acest tablou care pare oarecum că nu are congruența necesară se pot desprinde câteva concluzii, nu neapărat ultimative, dar cel puțin grupate spre a se cupla la un fel de tabloid intern sau poate mai pe larg la un hebdomadar săptămânal. Rapelul pentru nația română nu s-a produs, nici din punct de vedere politic, social, medical și în definitiv acest concept spre a prelungi imunitatea acestui popor, nu s-a realizat pe nici un palier enunțat mai sus. Pe mai departe, pe conducătorii noștri postdecembriști așa cum arătam nici nu i-a interesat acest concept, inexistent ca definiție concretă înainte de COVID19. Și în fine, cei care ne conduc au țâfna acum la purtător, să nege pe toate palierele existenței noastre noțiunea că am avea nevoie de vreun rapel. Poate Gheorghiu al nostru, medicul colonel din cadrul Spitalului Militar Central, care răspunde de COVID, cred că este conștient că avem nevoie mai mult ca oricând de un rapel național și nu numai pe virusul cu ventuze ci pe întregul ansamblu politic, economic și social.

Florian Laurențiu Stoika

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*